

Sygn. akt IV CZ 118/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Tadeusz Żyznowski

w sprawie z wniosku K. W.

przy uczestnictwie J. W.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2007 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 22 września 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 września 2006 r. Sąd Okręgowy w Ol. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania od postanowienia tego Sądu z dnia 11 lipca 2006 r., stwierdzając, że wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczona została na kwotę 123 474,86 zł, podczas gdy w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł, skarga kasacyjna nie przysługuje (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 oraz art. 519¹ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie uczestnik postępowania podniósł, że zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 11 lipca 2006 r. oddalające jego apelację w części dotyczącej rozstrzygnięcia o żądaniu zasądzenia od wnioskodawczyni kwoty 123 474,86 zł z tytułu zwrotu nakładów, jakie poczynił z majątku osobistego na majątek wspólny, dokonując spłaty długów zaciągniętych w czasie trwania wspólności majątkowej. Roszczenie to nie jest objęte hipotezą art. 519¹ § 2 k.p.c., wobec czego nie należało dokonywać oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej przez pryzmat wymienionego przepisu. Kwestię tę należało natomiast ocenić na podstawie art. 398² § 1 k.p.c., a w świetle tego przepisu skarga kasacyjna jest dopuszczalna, wartość przedmiotu zaskarżenia jest bowiem wyższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. W konkluzji załączył wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie dopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu nieprocesowym uregulowane zostało w sposób autonomiczny i samodzielny w art. 519¹ k.p.c., stąd sięganie przy ocenie tej kwestii równocześnie do treści art. 398² § 1 k.p.c. jest nieuprawnione. O dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami przesądza zatem wyłącznie art. 519¹ k.p.c., bez względu na to czy skarga dotyczy rozstrzygnięcia o podziale składników majątku wspólnego, czy rozstrzygnięcia o roszczeniach o zwrot wydatków i nakładów poczynionych z majątku osobistego na majątek wspólny.

W dotychczasowym orzecznictwie Sąd Najwyższy podkreślał, że regulacja zawarta w art. 519¹ k.p.c. ma charakter autonomiczny i wyczerpujący, a także wyjaśniał, że wartością przedmiotu zaskarżenia w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami jest wartość poszczególnych rzeczy i praw, których objęcie lub nieobjęcie rozstrzygnięciem sądu albo sposób ich podziału kwestionuje skarżący, a także wartość roszczeń dochodzonych w tych sprawach, będących przedmiotem zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, nr 1, poz. 11, z dnia 7 lipca 2005 r., IV CZ 65/05, niepubl., z dnia 27 stycznia 2006 r., III CZ 1/06, niepubl., z dnia 10 marca 2006 r., IV CZ 17/06, niepubl.).

Skoro zatem wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych, Sąd Okręgowy trafnie uznał wniesioną przez żalącego skargę kasacyjną za niedopuszczalną.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na zasadzie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.